

КОМИСИЈА ЗА КУЛТУРНЕ ВЕЗЕ СА ИНОСТРАНСТВОМ

Izveštaj

ПРИМЉЕНО:			
Опш. јед.	Број	Пријат.	Срб. ћирил.
109.	209	-	-

o putu u SAD Janvida Flere, iz vršnog direktora Jugoslovensko-

američke komisije za Fulbrajтов program.

Put je obavljen juna, dakle u vreme kad je već bila završena prva etapa

Fulbrajтовог programa u Jugoslaviji i kad su jugoslovenska i američka

strana sagledale mogućnosti i okvire Fulbrajтовог programa u Jugosla-

viji. S američke strane je početak Fulbrajтовог programa u Jugoslaviji

pozitivno ocenjen o čemu je američka ambasada u Beogradu informirala

State Department i senatora Fulbrajta. Ta pozitivna ocena je provladji-

vala i u toku Flereovih razgovora u Vašingtonu.

U toku razgovora Flere je isticao:

-rešenost jugoslovenske vlade da razvija Fulbrajтов program i jugoslovensko-američku razmenu uopšte,

-interes jugoslovenskih univerziteta i drugih naučnih institucija da intenziviraju svoje kontakte sa američkim univerzitetima, da obezbede upoznavanje američkih dostignuća, da razviju zajedničke studijske projekte.

U vezi s time istaknuta je potreba I/da se obim Fulbrajтовог programa u

narednim godinama poveća, i 2/da Fulbrajtova komisija posluži kao kanal

za preduzimanje raznih akcija kulturne razmene i van onog programa koji

Komisija finansira.

U State Departmentu su pokazali priličan stepen razumevanja za jugoslovenske

stavove i oni koji su u State Departmentu odgovorni za kulturnu razmenu sa

Jugoslavijom (u prvom redu pomoćnik državnog sekretara Humel, pomoćnik na-

čelnika G.Corrideren i referent Von Allmen) žele da se ta razmena što bolje

razvija. U razgovorima su navodili:

proširivanje svih područja naučne delatnosti što uključuje i proširenje istraživačke i pedagoške delatnosti u "jugoslovenske discipline" (jersei, literatura, historija, ekonomija, dramseni umjeti, politika). Na svakom univerzitetu

postoji odgovarajući seminar (Berkeley, Stanford, Chicago, Washington, Harvard, MIT,

Columbijsa i kod izvesnog broja drugih univerziteta (Michigan, Oregon, Yale,

-da naša kulturna razmena ne bi trebala da bude pogodjena fluktuacijama u političkim odnosima, njihovih ljudi u Jugoslaviji.

-da se može predvideti izvesno povećanje Fulbrajtovog programa u budućnosti što će ovisiti od uspešnog sprovodenja programa. Međutim finansijske mogućnosti su ograničene jer mora State Department sav dinarski utrošak programa da obračuna u dolarima sa ministarstvom finansija; Jugoslaviji obaveštava se da bi Fulbrajtova komisija u Jugoslaviji mogla da posluži kao "clearing house" koji će olakšati kontakte između naših i američkih naučnih institucija. U stvari, Amerikanci bi želeli da Komisija doprinese solidnijem odvajanju razmene; danas dolazi s obaju strana do nedovoljno proučenih pa i neozbiljnih predloga i do neizvršavanja dogovora. (Do neizvršavanja dolazi obično s jugoslovenske strane što Amerikanci ponekad tumače političkim motivima);

-Američke ustanove su zadovoljne sa programom koji je Fulbrajtova komisija u Jugoslaviji pripremila za 1966/67 godinu. Program smatraju "uravnoteženim" jer pokriva razne vrste područja (fundamentalne i društvene nauke, školstvo itd.). Program je bio zato na sednici Board of Foreign Scholarships (tela koje odobrava Fulbrajtove programe) usvojen bez primedbi. - Pozitivno mišljenje o početku programa u Jugoslaviji dao je i senator Fulbrajt. dolazak američkih Razume se, pozitivna atmosfera razgovora ne znači da se može naša kulturna razmena sa SAD odvajati od opših političkih odnosa. To pogotovo važi za onaj Fulbrajtov program; u američkim zvaničnim krugovima naime smatraju da se jugoslovensko-američka razmena sprovodi uglavnom u jugoslovensku korist i da je ona u celini finansirana iz američkih sredstava. Stanova. - Ne postoje razne Donekle drgačije gledaju na jugoslovensko-američku naučnu razmenu američki univerziteti. Za američke univerzitete je karakteristična tendencija ogromnog proširivanja svih područja naučne delatnosti što uključuje i proširenje istraživačke i pedagoške delatnosti u "jugoslovenskim disciplinama" (jezici, literatura, istorija, ekonomija, društveni odnosi, politika). Na svakom univerzitetu koji sam posetio (Stanford, Berkely, Bloomington, Chicago, Evanston, Harvard, MIT,

Columbia) a i kod izvesnog broja drugih univerziteta (Michigan, Oregon, Yale, Texas) postoje namere da se pojedine jugoslovenske discipline ojačaju i to prvenstveno študijem njihovih ljudi u Jugoslaviji.

S druge strane, opšte proširenje studijske delatnosti otvara perspektivu da će se povećati i interes američkih univerziteta na razmeni koja se ne tiče jugoslovenskih disciplina, bilo zbog dostignuća i kvaliteta jugoslovenskih naučnika, bilo zbog toga jer se mogu pojedina istraživanja u Jugoslaviji obaviti povoljnije. Dalje su američki univerziteti spremni da prihvate u nešto većem obimu nego dosada naše asistente ili naučnike na postdiplomski studij ili istraživački rad. Uopšte uzev, iskustva američkih univerziteta sa našim naučnicima su dobra. Treba međutim imati u vidu da se radi o stipendijama o kojima odlučuju šefovi katedri na osnovu ličnih kvalifikacija kandidata, što da su znači mogućnosti za uticaj naših organa na osluge američkih univerziteta ograničene.

~~Ustavljenost:~~

Pitanje kako obezrediti da se kod stipendija američkih univerziteta obezbede interesi i zahtevi naših univerziteta, bio je predmet razgovora u State Departmentu, Conference Board of United Research Councils (koji se bavi razmenom naučnih kadrova) i Institute of International Education (koji se bavi razmenom studenata, uključivo plasiranjem svih stipendista Fordove fondacije). U Conference Boardu su predati zahtevi naših naučnih institucija za dolazak američkih istraživača u Jugoslaviju a u Institute of International Education je dogovoren da će Institut obezrediti stipendije američkih institutija i za one naše stipendiste kojima će Fulbrajtova komisija platiti samo putne troškove; na taj način će Komisija obezrediti za 1966/67 godinu 17 punih stipendija koje će moći dodeliti u skladu sa predlozima naših naučnih ustanova. - Uopšte, razgovori su pokazali da postoje mogućnosti da Fulbrajtova komisija barem u izvesnoj meri utiče na američke institucije kako bi one kod dodeljivanja stipendija uzimale u obzir predloge naših univerziteta i instituta.

U toku razgovora stalno sam se savetovao sa našom ambasadom u Va-
šingtonu koja se je maksimalno zauzela da bi razgovori uspeli. O
razgovorima sam obavestio i konzulate u San Fransisku i Čikagu i
Informacioni centar u Njujorku.

10 jul 1965

J. Flere
(Janvid Flere)

Dostavljen:

drugu J.Vipotni u

drugu D.Vejnoviću

drugu J.Presburgeru.

Evidentirano
17. VIII P.IV.

aka